

Sieć, której wcieleniem są zarówno Internet, jak i telefony komórkowe, jest w nowoczesnym świecie czymś równie oczywistym jak powietrze i woda. Ogrom przemian w społeczeństwie, jakie wywołało rozpowszechnienie i rozwój Sieci jest bezprecedensowy. Interaktywne cyfrowe media coraz częściej występują w roli narzędzi pośredniczących w relacjach ze światem, w tym także w kontaktach międzyludzkich. Kiedy do dyspozycji mamy telefon i Internet, a świat stał się „globalną wioską”, anachronizmem stało się pisanie listów czy telegramów.

Jak wynika z badań przeprowadzonych w naszej szkole w ramach ewaluacji wewnętrznej, dzieci i młodzież naszej szkoły najczęściej spędzają wolny czas w towarzystwie mass mediów z przewagą Internetu.

Znamiennym jest fakt, że korzystający z sieci używają swoistego języka, którego charakterystycznymi elementami są akronimy, a przede wszystkim emotikony, które w Internecie stanowią swoisty substytut komunikacji niewerbalnej, a ich znaczenie bywa zmienne i zależne od kontekstu. Tego typu komunikacja poprawia szybkość i jakość usług, ale niestety wpływa negatywnie na płaszczyznę językową użytkowników języka. Specyfiką komunikowania się przez tego typu urządzenia jest ekonomiczność i oszczędność środków wyrazu. Służą one do wyrażania nastrojów, uczuć i emocji w zwykłych dokumentach tekstowych, ale pomijana jest sfera wrażliwości, refleksji, z czego może wynikać zaobserwowane ograniczenie umiejętności w nazywaniu uczuć.

Prawie niemożliwym wydaje się, by zwykła książka nawet bogato ilustrowana i w barwnej oprawie mogła konkurować z telewizją czy Internetem.

W roku szkolnym 2016/2017 nauczycielki języka polskiego w ZSP w Baborowie Anna Rozłucka – Jankowska i Iwona Nowak wraz z klasami VIa i VIb wdrażają w pracy nad lekturą nowatorskie metody: metoda lapbooka, teatrzyk kamishibai, metoda myślących kapeluszy de Bono, flashmob, street art i inne.

Głównym celem i założeniem tej innowacji jest nakłonienie do sięgania po coś, co uczniowie uważają dziś za anachronizm – książkę, aby przede wszystkim pokazać im wartość i piękno literatury, by unaocznic sens słów „Kto czyta, żyje wielokrotnie”. Kolejnym ważnym aspektem podjętych działań jest promocja czytania książek jako ciekawej formy spędzania wolnego czasu oraz pobudzanie i rozwijanie zainteresowań czytelniczych uczniów.

W październiku szóstoklasiści zaprezentowali uczniom pozostałych klas oraz w trakcie wywiadówek również Rodzicom uczniów wypracowaną metodę lapbooka. Lapbook to w dosłownym tłumaczeniu „książka na kolanach”, obrazkowa mapa myśli, rodzaj teczki, w której zbieramy materiały na dany temat; Informacje te jednak nie są gromadzone niczym wycinki z gazet. Taka teczka pełni raczej funkcję interaktywnej przestrzeni na rysunki, opowiadania, wykresy, słówka, terminy czy też zdjęcia. To wszystko umieszczone jest w kieszonkach, książeczkach o przeróżnych kształtach i na karteczkach.

Lapbook jest więc czymś w rodzaju teczki interaktywnej, przypominającej papierowy teatrzyk mieszczący się na naszych kolanach, stąd właśnie jej nazwa.

Zakładanym rezultatem innowacji jest fakt, że uczniowie zyskają inny pogląd na omawiane lektury, utwierdzą się w przeświadczeniu, że praca z tekstem źródłowym może być ciekawa i inspirująca, a czytanie książek stanie się ciekawą formą spędzania wolnego czasu, stanowiącą alternatywę dla gier komputerowych.

Iwona Nowak
Anna Rozłucka – Jankowska

{gallery}sigplus/o_lekturach_innowacyjnie_2016{/gallery}